

Юлія ТРОЯНОВСЬКА

слухачка магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту
та публічного управління Попович Т.М.)

ЛІНКІДЖ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ І ПРИВАТНОГО СЕКТОРУ В РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТІВ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

В умовах реформування системи місцевого самоврядування та децентралізаційних процесів, особливої актуальності набувають питання забезпечення стратегічного територіального розвитку, які пов'язуються, передусім, з подоланням внутрішніх економічних диспропорцій, стабілізацією ринкових механізмів, створенням сприятливого інвестиційного середовища, розвитком підприємницького сектору, запровадженням ефективних технологій врядування та підвищення результативності прийнятих управлінських рішень. Вирішення таких завдань лежить в площині активного залучення підприємницьких структур та надання їм певних повноважень і відповідальності в реалізації регіональних проектів.

Зазначене обумовлює необхідність застосування в роботі органу місцевого самоврядування лінкіджу, як своєрідного інструменту поєднання інтересів та узгодження дій з приватними структурами в усіх сферах діяльності, зокрема, щодо розв'язання проблем фінансування модернізації підприємств житлово-комунальної сфери, утримання доріг, розвитку соціальної інфраструктури: закладів освіти, охорони здоров'я, соціального захисту населення, культури.

В наукових джерелах термінологічні інтерпретації поняття "лінкідж" варіюються в таких його змістових характеристиках, як зв'язок (linkage) та поєднання (linking). Під лінкіджем органу місцевого самоврядування та приватного сектору будемо розуміти процес налагодження зв'язків та взаємодії в питаннях розв'язання проблем економічного і соціального розвитку території, в т.ч. реалізації відповідних проектів, на засадах консенсусу, поєднання інтересів, співробітництва, координації діяльності та взаємної довіри.

Визначення основних елементів лінкіджу органу місцевого самоврядування і підприємницьких структур є необхідною умовою формування механізму їхньої взаємодії, ефективного функціонування якого залежить від ступеня зацікавленості підприємництва та у прагненні самоврядного органу створити атмосферу довіри на основі

взаємозв'язків і взаємоповаги. В основі реалізації економічного механізму такої взаємодії лежить ідея усвідомлення керівниками підприємницьких структур необхідності вирішення суспільних проблем.

Загальний алгоритм лінкіджу органу влади і підприємницького сектору включає таку послідовність дій:

- 1) визначення територіальних проблем економічного і соціального розвитку;
- 2) оцінка активності органу місцевого самоврядування у створенні умов для ефективного розвитку підприємництва;
- 3) оцінка стану і визначення перспективних напрямів розвитку підприємництва;
- 4) визначення цілей та інтересів суб'єктів взаємодії на конфліктність, індиферентність, пріоритетність;
- 5) перевірка збалансованості інтересів органу місцевого самоврядування і підприємництва та корегування прийнятих рішень;
- 6) співробітництво органу місцевого самоврядування і підприємництва у формі партнерства з узгодженням інтересів всіх сторін та підпорядкуванням загальним правилам і законам;
- 7) розробка пріоритетів оцінки ефективності взаємодії;
- 8) реалізація системи взаємодії, яка дозволяє знаходити нові ресурси для інновацій і інвестицій для становлення підприємництва, які гарантують нормальні умови відтворення економіки регіону.

В основі взаємодії самовладних і підприємницьких структур лежать три групи принципів:

- принципи взаємодії органу місцевого самоврядування з господарюючими суб'єктами (гарантія захищеності, відкритість, достатність фінансової бази, системність, гнучкість, сталість зв'язку, своєчасність, цілеспрямованість);
- принципи формування діяльності органу місцевого самоврядування (адресність, несуперечність, раціональна децентралізація управління, еволюційність).
- принципи діяльності підприємницьких структур (законослухняність, єдність, соціальна спрямованість, економічність, відповідальність, розвиток).

Основними формами взаємодії органу місцевого самоврядування з суб'єктами господарювання в питаннях розвитку територій є: залучення бізнесу до виконання регіональних програм та проектів; спільне фінансування важливих з точки зору економічного зростання території бізнесових проектів; державна підтримка розвитку підприємництва в

регіоні; надання консультацій, укладання угод, координація діяльності, узгодження позицій, складання плану.

В рамках реалізації спільних інвестиційних проектів з пріоритетного розвитку території доцільним є створення координаційної ради. Її завдання полягатиме у забезпеченні ефективної взаємодії та сприянні злагодженої роботи всіх зацікавлених сторін та прийняття спільних рішень. Основними напрямками діяльності такої ради можуть стати: надання інформаційних послуг суб'єктам інвестиційного процесу, передусім, щодо пріоритетних об'єктів і сфер інвестування на конкретній території; залучення інвестиційних ресурсів з різних джерел для фінансування спільних проектів; формування фонду місцевих інвестицій та визначення пайової частки території за кожним проектом; консультування учасників інвестиційного процесу; оцінка інвестиційних ризиків кожної з територій; організаційний супровід реалізації спільних інвестиційних проектів та надання відповідної інституційної підтримки; експертний аудит спільних інвестиційних проектів; моніторинг результативності реалізації прийнятих спільних управлінських рішень.

Загалом, основними завданнями лінкіджу органу місцевого самоврядування та приватного сектору є: побудову ефективної комунікації; налагодження зворотних зв'язків; збільшення довіри в процесі реалізації завдань розвитку території; спільне визначення проблем та співпраця для їх вирішення; координація діяльності та процесу прийняття рішень; встановлення діалогу та консолідація зусиль в досягненні цілей розвитку.

Література:

1. Велков В.М. Взаємодія влади і бізнесу на регіональному рівні: стан і шляхи вдосконалення / В.М.Велков [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10agdre.pdf>

2. Концептуальні засади взаємодії політики й управління : навч. посіб. / авт. кол. : Е. А. Афонін, Я. В. Бережний та інш. - К. : НАДУ, 2010. - 300 с.

3. Лінкідж / [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://cyclop.com.ua/content/view/>

Катерина ТУРЯНИЦЯ

слухачка магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Мельник А.Ф.)

АДМІНІСТРУВАННЯ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Розвиток будь-якого господарюючого суб'єкта визначається його ресурсним забезпеченням, розробкою системного управління в контексті визначення рівня його результативності. Відзначене перетворює вказану проблематику на вельми актуальну і вимагає визначення головних чинників створення сприятливого клімату для розвитку підприємства з максимальним використанням внутрішніх резервів підприємства, з виявленням та усуненням проблем ресурсного забезпечення його діяльності.

Для ефективного функціонування підприємство повинне забезпечуватись необхідними ресурсами. У найбільш широкому розумінні ресурсами вважають матеріальні та інформаційні об'єкти, джерела і передумови отримання необхідних людям матеріальних і духовних благ, які можна використовувати при існуючих соціально-економічних відносинах та технологіях[1]. Під ресурсами також розуміють кошти, цінності, запаси, можливості їх використання, джерела коштів [2]. В економічній літературі існують різні підходи щодо класифікації ресурсів. Так, в економічній теорії ресурси прийнято ділити на чотири групи: природні, матеріальні, трудові (людські) та фінансові [3]. Дж. Беймі класифікує ресурси як фізичні, людські і організаційні [4]. Більш традиційною є класифікація ресурсів наведена Х. Ітамі і Т. Рохлом. Ці дослідники вважають, що ресурси підприємства діляться на дві групи – матеріальні і нематеріальні [5].

З допомогою аналізу ресурсного забезпечення глибоко й системно досліджуються чинники зміни результатів діяльності, обґрунтовуються плани і управлінські рішення, здійснюється контроль над виконанням, виявляються резерви підвищення ефективності діяльності, оцінюються результати діяльності підприємства, вивчаються тенденції розвитку, виробляється економічна стратегія розвитку..

Одна з головних цілей стратегічного управління підприємством - забезпечення раціонального розподілу ресурсів між напрямками діяльності і їх ефективного використання для якнайкращого досягнення